

forslaget Genstand for en grundig Overvejelse, og der stilledes af Udvalgets og dettes Flertal eller Mindretal en Række Ændringsforslag. Det udtales i Betænkningen: »Man har i Udvalget søgt at opnaa Enighed om Lovforslagets Gennemførelse i indeværende Rigsdagssamling og om Hovedpunkterne i det. Men en saadan Enighed er ikke naaet, idet et Mindretal — Heilesen, Kammersgaard, Helga Larsen, Elna Munch, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen og Trier — ønsker Bestemmelsen om Ægteskabets Retsvirkninger vedtaget i Forbindelse med nærværende Lovforslag, da man fra den Side i Udvalget ikke anser dette sidste for at være saa betydningsfuldt, at dets Vedtagelse ikke godt kan udskydes, indtil den resterende Del af Ægteskabsloven er blevet fremsat og gennemdrøftet. Den øvrige Del af Udvalget mener, at Lovforslaget ogsaa i sin nuværende Skikkelse indeholder saa væsentlige Fremskridt og Forbedringer i Forhold til nugældende Ret, at det bør gennemføres, uanset at det kun lovgiver for Ægteskabets Indgaaelse og Opløsning, idet man forudsætter, at Lovforslag angaaende Ægteskabets Retsvirkninger bliver fremsat snarest muligt for at opnaa en samlet Lov om Ægteskab.

Heller ikke om Hovedpunkterne i Lovforslaget: Ægteskabets Indgaaelse og dets Opløsning, opnaaedes Enighed. Udvalget delte sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Mathilde Hauschultz, Holstein, Krohn, Kirk, Laurs Kvist, N. Johan Laursen, S. C. Nørgaard og Thorshauge) udtaler, at det ønsker bibeholdt den af Landstinget vedtagne valgfrie Form for Ægteskabets Indgaaelse, medens Mindretallet foretrækker den saakaldte tvungne borgerlige Ægteforening. Udvalget ønsker med Hensyn til Ægteskabets Opløsning Reglerne formet saaledes, at ikke Ægteskabets Karakter af en livsvarig Forbindelse forflygtiges, hvilket Konservative og Venstre — med Undtagelse af Holstein — mener bedst naas derved, at Skilsmissefristerne ikke gøres synderlig kortere, end de er efter gældende Praksis, hvorimod det ovennævnte Mindretal og Holstein mener, at det vil gaa ud over Samfundet og Samfundsmoralen, om man ikke gør Fristerne en Del kortere, end de nu er.

Angaaende Spørgsmaalet om Lysning delte Udvalget sig i flere Mindretal. Et Mindretal (Kammersgaard, Helga Larsen, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen og Trier) var stemt for at lade Lysningen ganske bortfalde; det øvrige Udvalg ønskede den bibeholdt, men i forskellig Form. Et Mindretal (Laurs Kvist, N. Johan Laursen, S. C. Nørgaard og Thorshauge) ønskede den valgfrie Lysning, et andet Mindretal (Mathilde Hauschultz, Holstein, Kirk og Krohn) foretrak kirkelig Lysning for dem, der vil have kirkelig Vielse, Tinglæsning for dem, der vil borgerlig ægteforenes, medens et tredje Mindretal (Heilesen og Elna Munch) krævede almindelig borgerlig Lysning. Foruden